

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DOKUZ KATLI SIDIKA

D e n i z D u r u k a n

DOKUZ KATLI SIDIKA

Deniz Durukan

Mylos

Kütüphane

Ücretsiz PDF Kitap Arama: <https://rantey.org>

Mylos Kitap - 4

Dokuz Katlı Sıdika

Deniz Durukan

ISBN: 9786059708135

1. Basım: Ocak 2016, İstanbul

Yayın Yönetmeni: Özlem Özdemir

Son Okuma: Yoldaş Özdemir

Kapak Tasarımı: Kübra Demir

Sayfa Tasarım: Eren Taymaz

**Mylos Yayın Grubu Yayıncılık Danışmanlık
Hiz. Ltd. Şti.**

Sertifika No: 32763

İrtibat Ofisi:

Caferağa Mah. Zuhal Sk. Banu Apt.

No: 1 D: 1 Kadıköy/İstanbul

Tel: 0216 345 00 46

E-mail: bilgi@mylosyayin grubu.com

web: mylosyayin grubu.com

© 2016 Mylos Yayın Grubu Yayıncılık

Danışmanlık Hiz. Ltd. Şti.

*Bu eserin yayın hakkı saklıdır. Yayınevinden
yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen
alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz, basılamaz.
Elektronik ortamlarda yayınlanamaz.*

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit-Nazlı Koçak

Gümüşsuyu Caddesi, Odin İş Merkezi, Kat 2,

B Blok, No: 403, Topkapı-İstanbul

Davutpaşa VD 5720194170

Tel: 0212 613 30 06

Sertifika No29652

DOKUZ KATLI SIDIKA

Deniz Durukan

**Mylos
Kitap**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BAY PİTT	5
DOKUZ KATLI SIDIKA	25
önsöz	27
samanlık	28
araya kayan görüntüler	31
hiçbir yerde değilim	31
asit	33
mi	35
işte hendek işte deve	38
dipnot: koma	40
galiba günlerden salıydı	43
hep benle kal	45
tek bacaklı nuriye	47
sıdika giderken nuriye'nin	
aklından geçenler	49
DİKİŞ DİKME TEKNİKLERİ	51
sen uyurken ve yok iken	53
gizli dikiş ayağı	55
kapalı yırtmaç	57
ağ kuşu	59
not:	61
günlük	62

BAY PİTT

1

en kestirme yol burası
iç kapı
gözlerini kısarak gir
çünkü başka bir yola sapıyorum
sütü sıcak pezevenklerin
saman nezlesi olmuş boynu kısa kadınların
kâğıda basılı gülmelerini koparıp atıyorum

dişimin izi mi çıkıyor boynunda
kork o halde
ve izin ver yaşlı zenci kadınlara
kutsayıp kendilerini bir ırmakta
tatlı bir utançla
pek hafifçe
şeylerine dokunup
şeylerine... neydi ?
...!!!
tamam, hatırladım; kurumlu edalarına
ince bileklerine dokunup
bay pitt'in *berrakgözlerinde*
yuvarlanmayı dene
ki *berrakgözlü* adamların
meşe odunu renginde sesleri olur
ve geriye fırlatırlar gerçeği

elim titriyor bay pitt
neden ağır ki bu kapılar?
mesela duvarlar ya da
panjurlu evler...

olsa olsa gotik bir masal
derim geçerim
belki soru sorarım
“mutsuz musun hayatımı?”
sonra susarım
susmak tehlikelidir
otopsidir bir anlamda
yolun değil, şehrin sonudur

ahh bay pitt
biricik bay pitt
kendime senden
bir kahraman yaratıyorum
inanmak için
bilirsin bazen inanç
bize boyun eğenlerle
boyun eğdiklerimiz arasında
aşk yaratabilir

elektriği kapa
anahtarı kilide sok

şimdi eşsesli kelimeler gibiyiz seninle

bay pitt! hey!
bay pitt!

2

işte geldim
ister incinerek ister mutlulukla
buradayım
yalancıyım
ve bir günah işledim bay pitt
üç bardak birayı
bir paket sigarayla yutarken
bir dula âşık
genç uşağın arkasından dolap çevirdim
bağışla ama dilimle göğüs ucuna dokundum
sonra göbek deliğine
gerisini hatırlamıyorum bay pitt
hatırladığım; yalan sirayet edermiş
birinden diğerine
kim önce söylerse
öbürü de zamanla ona benzermiş
ne fena

senin kılın kıpırdamıyor bay pitt
aşk var mı bay pitt?
ya evlilik?
oysa metresine bonfile götüren
bir adama da hiç benzemiyorsun
tanrım ne felaket
babam annemi öldürdüğünde
çıt çıkarmadan izlemiştim
amerikalı şairlere inanmıştım o zamanlar
ikiliklere, her şeyin karşıtını oluşturabileceğine
yalan mı bay pitt?
koskoca şair

bak kedi kuyruğunu dikmiş
bacaklarıma sürtünüyor
sevimli soytarı
sahi senin gerçek adın ne bay pitt?
öbür yanağımı uzatacağım da

bak bakalım benziyor mu diğerine...

3

yok bay pitt
olmuyor böyle
oryantal bir hava patlıyor
adamın yüzünde
bir yüksük kadar öpücük
bulamıyorum
peter pan'ın avuçlarında
hayır! masallara da inanmıyorum
sadece kullanıyorum, kulanıyorum
bu tuhaf ama hoş başkenti ziyaret etmekten
galiba bay pitt
şu karşı penceredeki evde
yaşlı kadın, gelin ve oğul
birbirini şişliyor
dışardan bakınca masal
içerden bakınca cinayet ama
intihar süsü
fısıldıyor kulağıma bu hayat
inanıyor musun bana bay pitt?

o kız irlanda'dan geliyor
bir yoncası düşmüş yerden
hani şu yeşil cüceleri olan
gökkuşağının sonuna
bir küp altın bırakan
yeşil cücelerden söz ediyorum
yakalarsam eğer bay pitt
birinin bacağından, dileğim kabul olacakmış
sence bay pitt
var mı “mutlu ova” söylencesi
dünya coğrafyasında
hıı, ne dersin?
“gölgemize sığınmak için fındık aramaya”
gidelim mi?
hadi...

* James Joyce

4

bugün oturup mektup yazdım kendime
(bir nevi striptiz işte)
sonra cildimi şımarttım
reklamlardaki kadın gibi
uzaktan teşbih böceğine benzeyen
ama kendi içinde bile dönermeyen, kıvrılamayan
tombul kadına dikkatlice baktım
bilen bilir; oysa ben
her türlü taklayı atabilirim içimde
loş merdivenlerden, dehlizlerden geçebilirim
hem de yusuf yusuf atarken kalbim
kaçabilirim kendime
peki sen bay pitt, duydun mu
en yetkili ağızlardan
yani borazan sesli ağızlardan
arsız arsız kıvrılmış bir sözcük
ben duydum
hem de en kabasından
en okkalısından

gölme öyle
gizli kapaklı bay pitt
bilmiyorsun küçük kedilerim var benim hiç sevmediğim
ve bir pazar sabahı kapımın önünde bulduğum
gizlediğim (aslan ayaklı masanın altına)
ikinci el hikâyelerim var
senin hikâyen var mı bay pitt?
zıplatacak ya da ağlatacak
yok mu? çok hoşsun
hadi o zaman kaldır
pardösünün yakalarını yukarı
senfonik ama sert bir söylem belle kendine
bir ayrılık hikâyesi uydur
ya da yoksulluk edebiyatı ağlamaklı
omuzların hem eğik hem gururlu
bir başkaldırışı da taşısın
ünlü olacaksın unutma
koş
koş
koş
hoşt

5

affedersiniz bayım
bay pitt'i gördünüz mü?
uzun ince, soluk benizli bir adam
yok kısa ve tıknazdı galiba
hayır! hayır tarif edemeyeceğim
tipi bir türlü gelmiyor aklıma
ama yakışıklıydı, şöyle bakınca
gözleri uzağa daldı
yok canım yakışıklı falan değildi aslında
hatta eciş bücüş biri bile diyebilirim onun için
bazen şık giyinirdi, ama bazen
siyah bir pardösü
balıkçı yaka kazak altında kaşe bir pantolon...
bir kere çıplak görmüştüm onu
dış görünümünün aksine
(demek ki, görünen her zaman
gerçeği yansıtmazmış)
omzunda dövmesi
uçmaya hazır karga portresi
sanki kolunu yırtacak da
dışarıya taşıyacak sanmıştım
sanki bir operanın hayaletiydim de
arkana gizleniyordum ışıklar sönünce
ya da hayaletimdin sen benim
ben kendimi senin gerçeğin sanıyordum

oysa bay pitt
kimse kimsenin gerçeği deęilmiř
řeffaf bir oda hię deęilmiř geręek
biliyorsun sen bunları bay pitt
konuřturma beni
hadi nerdeysen ık ortaya
bay pitt, bay pitt!..

6

ya bayım, sahiden görmediniz mi bay pitt'i?
belki sakal bırakmıştır
ne bileyim saçını uzatmış olabilir
hatırlamaya çalışın lütfen
şöyle ağır çekimde koşar gibi bakardı
bilmem ki belki bakışı değişmiştir
sönmüştür gerçek gibi
ondandır onu tanımayışınız
evet, evet eminim ondandır
bakın bayım
üç gündür girmiyor hayalime
üç gündür su bile içemiyorum
iyi değilim bayım
doldurma cümleler kurmayın bana
ucuz nezaketlere karnım tok
affedersiniz ama
zevk düşkününü bir hayvan gibisiniz bayım
konuşurken çiçekleri eziyor sesiniz
midem bulanıyor etinizden
tavana asılmış ellerinizden
sırtınızın kırbaç yemiş kesiklerinden...
şimdi kırmızı kalemle
altını çiziyorum söylediklerinizin
otuz saniye sonra boom
hâlâ görmediniz mi bay pitt'i?
bak şimdi gerçekten telaşlandım

bay pitt!
bay pitt!

geldiniz mi bay pitt?
ne iyi
yok, merak etmedim
özledim sadece
biraz da bacaklarım çekildi geriye
ağırlaştı, günlerce kaldıramadım yerinden
sonra dışardaki ağır havayı soludum
çayı ocakta, yüzümü aynada...
derken başkanın adını bile unuttum
(burada parantez açıyorum)
unutmak! mutluluk getirirmiş
çoğunluğa karışmak için
çok denedim
acı zevk vermeye başladığında bay pitt
şişeyi ters çevirmelisin
köprüden uçarken
yani
havada patlarken
içindekiler sarkınca aşağıya
mesela bağırsakların
evet bağırsaklarım bay pitt
bak burada parantez açmıyorum
pislik akmalı bulaşsa da vücuda
akmalı
gördün mü bay pitt
herkes kahraman değil
anladın mı
ortalık sahte rakı kokuyor

7

hainlik bay pitt
hainlik yayılıyor bahçemize
öyle böyle değil bay pitt
bir kamyon dolusu
bir deve yükü kadar...

böyle ihanet görmedim
iddiaya girerim sen de görmemişsindir
her gün bay pitt
her gün
bir diğerinin tekrarı sanki
her ihanet öncekinin aynısı
demek değişim denen şey de bir döngüymüş
palavraymış bay pitt

söylediklerimi anlıyor musun?
irlanda dili öğreniyorum
bir kadından
bir kadına dostluk hiç geçmiyormuş
dostluk geçirgen değil bay pitt
nasıl olsun ki, sıvı bir şey mi ki dostluk
su bile filtre ediliyor bay pitt
ya aşk?
“delilik felci” bay pitt
genel anlamıyla buymuş
ben kurtuldum bay pitt
artık parmağımın ucu bile acımıyor

8

buradan bakınca bay pitt
yani tam şu durduğum noktadan
aşağıya değil yukarıya doğru uzuyor evren
indikçe çıkıyorum bay pitt
meğer aşağısı dedikleri
yukarısıymış bay pitt
şimdi anladım
sana bakarken
kendi kendime söylenip
yokuş aşağıya kayarken
anladım

ya da
birine çok uzun bakarsan
insanları keşfedermişsin
ben soluyorum gün geçtikçe bay pitt
takım elbiseli sıçanları
suyu kesilmiş şehri
bir kalemde geçiyorum

sen bay pitt
sen, hâlâ susuyorsun
oysa dudağının kenarındaki beni
çok önceden yalamıştın
pürtüklü, kahverengi
küçük bir dolguydu dilimde kalan

yalan mı?
heyyy! bay pitt sana söylüyorum
susma!
konuştukça sıra sana da gelecek
çıkart belindeki kemeri
düşür dilinin kemiğini
ben geliyorum

8.5

niye şimdi sallıyorsun ki omzunu
kalçalarını yerleştir koltuğa
ve derin bir nefes al
hadi ama bu çok güzel bir gelenek
üç kız eşliğinde sunulan közde kahve
telvesinden yapılan muhabbet
sen bilmezsin ama değil mi bay pitt
bizim buralarda bay pitt
töreye de kurban gidersin
yöreye de
bak oryantal bir blues'tur duyduğun
şıklat parmaklarını
ve dinle
geliyor şimdi dokuz katlı sızdık

DOKUZ KATLI SIDIKA

önsöz

yavaşça dolaştım odanın içinde
sonra sessizce sokağı dinledim
pencere kenarından dışarıya
şişhane yokuşundan aşağıya bıraktım kendimi
sabahtı, serindi ve arkamda derin derin
nefes alan adamın
çatlak sesi
boş tellere vuruyordu
her an dünyayı bırakıp gidecekmiş gibi
parmak ucunda yaylanarak yürüdüm
ahşap çerçeveli evlerden
lambası kırık mahallelerden
geçerken anladım ki menzil denilen
nihayetinde boş bir çukurmuş
oyukmuş senin ruhun
ötesini boş ver sıdika
çocuklar... bak çocuklar gibi şen olalım
diyemiyorum sana
-artık çocuklar bile şen değilken-
ölümüne ilişkin yazıyı çoktan yazmışlardır
düşmüştür gazetelere
ipek kürkten bozma paltona sarılmış vücudun
dokuz katlı göbeğinden fırlamış bağırsakların...
o halde dönelim başa
en başa

samanlık

balgam ve sidik kokuları arasında
tenha bir köşeye
dizlerinin üstüne çöküyor kadın
yaylanarak çöküyor
bir filmi geri sararcasına
tekrar giriyor kapıdan sallanarak
ve çöküyor tekrar yaylanarak
bu hareketi tam üç kere yapıyor
tam üç kere secdeye varıyor
sarkıyor karnı aşağıya
sarkan karnını topluyor
saçlarını çözüyor, oturuyor
sonra bacaklarını açıyor ve geliyor sıdık
kanlı bezlerin arasında, ışığı içeri kaçmış bir kuytuda

ve dışarda sanki kk bir tabur
gecenin sessizlięinde
rap rap rap

kadın içerde
kalp kalp kalp

düřüyor horozu silahın
dava bitiyor kan akıyor
böylelikle geliyor dokuz katlı sıdık
yolu bozuk, kapısı kırık bir dünyaya

(kırk yıl sonra)

şışhane'de metruk bir ev:

tek bacaklı nuriye ile dokuz katlı sıdık
bardaki yüksek taburelere sinmişçesine
süzüyorlar birbirlerini

sonra tek bacağını okşuyor nuriye
sıdık denizden yana çeviriyor gözlerini
karayı unutarak

bay pitt'i unutarak
on yedi yıldır dört bacak gibi oldukları nuriye'yi
tamamen unutarak...

o ki ne badireler atlatmış
ne dehlizlerden geçmiş
kuytularda büklüm büklüm kıvrılmış
tökezlemiş, düşmüş, sonra kalkmış
her şeyi sindirmiş, sindirmiş de
bir tek kendini sindirememiş içine
dar gelmiş hayat sıdık'a
karanlık tarlalara d a ğ ı l m ı ş
sığırcıklar gibi hissetmiş hep kendini
zaten öyle değil midir?

bölünmez mi insan hiç kendine
sonra kaçıp tekrar birleşmez mi diğer parçalarıyla
bay pitt demişti:

“her parça bütünün bilgisini taşır” diye, öyle işte
nuriye'ye dönerek, ona bakarak
diğer parçasını
şimdi bırakarak
bölünerek çıkar evden

(yirmi yıl önce)
araya kayan görüntüler

çok özgürüm bu şehirde
sadece kafeste*

hiçbir yerde değilim

öyle orta yerde, bir kavşağın tam ortasında
bekledim; ne ayrılmayı bilebildim ne birleşmeyi
bu yüzden güneşli havaları hiç sevmedim, kan emicileri
iktidarla sevişen ruh cambazlarını
hep ama hep sıksa buldum
yüz metre öteden tanırım çünkü onları
guruldayan bağırsaklarını duyarım
ovuştururlar karınlarını, okşarlar avuçlarını
ve her daim hazırdır kamışları
sürtünerek yalanarak kendi içlerinden taşmaya

* AC/DC'nin *Safe in New York City* şarkısından...

bilirim cümle kurmada pinti, salyada bonkör
ruhu büzük sefiller!
emin olun kusursuz bir yazgı bekliyor sizi
ormandaki cadı, kemikli ellerinize bakıp
şimdilik besliyor
masal bu ya
o da doyuracak karnını
sonra “yeni aydın” zeybeğiyle
striptiz yapacak
görüyorsun dokunmak yasak

oysa hiçbirimiz sahnede değiliz
gördüğün sadece pornografi

asit

bazen çok kötü hissediyorum kendimi
uzun bir şiire başlıyorum o zaman
yarım cümlelerle, tırtıklı bir
ön sevişme istiyorum
ve ata biner gibi piyano çalıyorum
dindik oturuyorum
eğikliğime aldırmadan
ayakta uyuyorum aygır gibi
sanıldığından daha pervasız, daha edepsiz
daha bayağı bir tümceyle
(bakın burada öztürkçe konuşuyorum)
metroda, tren garlarında, ara sokaklarda
uydurmuyorum karayip adalarında
çıplak kadınlarla ilgili
su götürmez gerçeği
tıngırdayarak, bir bedenın tüm ayrıntılarını
parçalayarak yalıyorum

işte kızarıyor adamın donuk yüzü
afallamış gözleri
bir kitabın ikinci bölümünü atlayarak
kâhinler fakültesinin ermişler bölümünden
sızıyor içeriye

içerisi beyaz buruşuk gömlekli adamlarla
kırkını aşmış kadınların
tenasül organları gibi kokuyor
o halde kim olduğumu gizleyin!
kadın satıcılarından, çocuk bakıcılarından
kanserden ölmüş ya da dengesi bozulmuş organizmalardan
sıkılıyorum ve müthiş bir ders çıkarıyorum hayattan
biliyorum ölmek hiç kolay değil
işte bu yüzden sadece bu yüzden
cam kapının önünde
kucaklıyorum kendimi
serin tutuyorum aklımı
muhtemelen bütün insanlar okşasın diye
saygıyla eğiliyorum fahişenin önünde
tam on iki ay boyunca
ruhkedisi, sokakkedisi, külkedisi...
derken ağzımı dayıyorum hiç tanımadığım adamın birine
bir kış efendisi sakinliğiyle
dalıyor ormana
halbuki herkes bilmeli
içi boşaldıkça derinleşen tek şey
çukur olmalı bu hayatta

mi

demek insan yalnızlıktan da ölürmüş
yalnızlık bel ağrısına benzemez ki
bar taburesinde karşılıklı bakışmaya da
siz hiç yalnız kaldınız mı bayım?
mithat kaldı
mithat öldü bayım
tepede, rüzgârlı bayırda
kurtlanarak kurtuldu

şimdi ben antalya'da, sahilde
duvarları acı yeşil, koltukları kırmızı barda
saksafon çalan adamla kesişiyorum
(saksafoncu kaan'a benziyor
oysa kaan kızıl, bu adam beyaz
solistse detone)
mithat öldü diyorum sessizce
önce çenesini bağladılar
sonra teneşirde pakladılar
mutlaka uzayan tüylerini de kesmişlerdir
uzun, ince telli saçlarını taramışlar mıdır acaba
ya da morarmış ayaklarını
parmaklarını, zihnini toplarcasına
bir köşeye saklamışlar mıdır?

şimdi anlıyorum schubert'i
peki şu yan masadaki iki kart pezevenk
uzun ağaçlıklı bir yolda
yapraklarını titretmişler midir?
belli ki hiç sevmemişler schubert'i
kıvrılarak, bükülerek
saksafoncuya kayıyor gözüm
ağızına yan flütü yerleştiriyor
buz gibi soğuyorum ondan
mithat da çoktan soğumuştur
başlamıştır böcekler kemirmeye
onu öldüren bizi de öldürecek bayım
levant "bir başlangıçtı" diyor mithat için
altay "köprünün ortasında sıkıştık" diyor
mithat atlıyor o köprüden
ne ileri ne geri
saat durdu on ikide
külkedisi hiç olamadı prenses

sahne küçük, dünya da
kaan'a benzeyen saksafoncu
yan flütü düşürüyor ağzından
saksafon yine elinde
tekrardan ısınıyorum ona
uzaklar adlı barda

diğer masada iki adam
neredeyse kucak kucağa
bir dudağı yerde, bir dudağı gökte
botokslu kadın kolumu okşuyor
mithat öldü diyorum
gitmeden okşasaydın ruhunu
kadın şuh, kadın hafiften kurusıkı
hiç sevmemiş schubert'i
hiç görmemiş mithat'ı

son kez bakışıyoruz saksafoncuyla
schubert'in serenadı diyor
oysa blues'la uğurlamak isterdim mithat'ı
mesela debbie davies'le

çatlak bir ses gibi çıkıyorum bardan
mithat sahiden öldü

işte hendek işte deve

sonra bir şey oldu
birdenbire
değil
bekliyorduk
duymuştuk
zalimin ayak seslerini
ama uyuyanlar vardı
bir de uyutanlar
inananlar
ve hiç inanmayanlar
diye
bölündük
pörsüdük
hain düşman
dışardan vurdu
kalabalıktılar
en az bizim kadar
direndik
susarak

susmak da bir sanat
(söylemiştim, bir yanıyla otopsi)
halka rağmen
halk için
diye diye
köpürdüler
ve dayandılar kapıya
kapı çeliktendi
yani ateşe dayanıklıydı
darbeye de
korkanlar oldu
bir de kaçanlar
dibi gördük
zalimi de
hadi gelin
“kestim kızıl saçlarımı”

dipnot: koma

mu kıtası misali
gömlüdümlü suya
bak burada
ne türklük ne kürtlük...
ne zafer ne para
ne kadın ne erkek
sinek bile hayat bulamazken
dokuza böldüm iki nota arasını
ağır sanat değil ağır işkence
tam on iki
bilemedin on beş ay
kıpraşmadan o kuru yatakta
akan bilincimi tutup
resmi makamlarca
gevşettim bütün gerçekliği
ve sıyrıldım hayata

(yirmi bir yıl sonra)

portakal sandıklarının üstünde uyuduk tam bir yıl
tam bir yıl bay pitt'le portakal sandıklarının üstünde
uyuduk ve bir şey bilmedi
ve hiç sormadı
sonra portakal sandıklarını attık
eski bir yatakla
içimdeki kuyudan su çektim
babamın krallığını kurdum yıkmak için

yıkmak için
keçi sütü, peynir ve balla beslendik
ve bazen un kavurduk
o zaman içimdeki kuyunun üstünü örttüm
bekledim ve bay pitt yine bir şey bilmedi
örtüyü kaldırmadı
kuyuyu geçtik, kovaları devirdik
tam yirmi bir yaşımdaydım
tam yirmi bir yaşımdaydım
yani krallara kötü davranacak yaşıydım
büyük adamlara ve kadınlara ve sonradan olma kâhinlere
ser verip sır vermedim
arka arkaya üç kez güzelleştim
arka arkaya üç kez büyüdüm, serpildim
sonra aniden kış geldi
sonra aniden kış geldi
kemiğim ete büründü
etim ele geldi
ışıklar kapanınca
kapanınca ışıklar
bütün koyunlar ve sığırlar ya da keçiler
kralın yoluna adandı
kral sokağın sonunda oturuyordu
mermerdendi merdivenleri
mermerdendi bakışları
yani tüm krallar gibi devrilip paramparça dağılmaya hazır
yani tüm krallar gibi aldanmaya hazır
kırdım kapıyı girdim içeri
sırtımda babamın kerpiç krallığı
ben geldim
ben, dokuz katlı sızık

galiba günlerden salıydı

henüz küçükken
yani pembeler içinde şekerli şeyler düşünürken
hayat karalar içinde baharatlı bir yol çizmişti
kötüler şimdilik karanlıkta susmuş
iyiler gün ışığında palazlanmıştı

(üç yüz altmış beş erkek kuzu hükmetmeye hazırlanırken
ve kılıçla, mızrakla dünyayı kurarken
büyük patlamadan altı saat sonra
belki de yıllar yıllar sonra
-rivayet bu-
kaburga kemiğinden gelmişti
yani her şey böyle başlamıştı
yani bir şölen yoktu ortada
toz ve duman
toz ve duman
hem başlangıçta hem yıkılıştan)

babadan bir, anneden ayrı
iki kardeş
aksak ve dişlek
baş olmuşlardı tüm köşelere
oysa köşesi yoktu doğanın
baktım ve gördüm
(insan bakınca görüyor)

günlerden salıydı
düşmeye basıldı:
iyiler karanlığa, kötüler ışığa
adalet saraya çekilmişti

ve çıt yoktu sokakta
kendime borçlanarak sığındım
hiç kimseye

tanrım yargıcım ol
sahiden ol, ordaysan
bak ve gör

işte! sırrı sakladım şişeye
attım denize

hep benle kal

renkli rüyalar oteli
orda ölmek isterdi dokuz katlı sızık
bay pitt'le
erdem/le
ama bazıları duvarı deldi geçti
mesela köşelere baş olanlar
mesela dişlek, tıknaz ve esmer olan
kerhane suratlı o adamı
tanımak için bakmaya gerek yoktu
karısının önünde titremesinin
aşktan değil de riyadan olmasının
sebebi yoktu
belki de hiçbir şeyin sebebi yoktu
dizgici çırağıyken ve aslında hep ama hep öyleyken
yani inerken çıktığını düşleyen sansarların
parmak hesaplarını gördüm
güldüm, bulanık bir öfkeyle
dilimi boynuna doladım
o ilk defa gemiye bindi
ve teslim oldu
ruhu da aklı da yerinde değildi
yuvarlandı rampadan
izledim öylece
izledim
izledimmm

* Teoman'ın şarkısı.

hiç kıpırdamadım
öyle boşlukta asılı kaldım
tam bir hafta
sonra iki hafta
derken üç ay
öyle suskun ve boşlukta
tek bir noktaya bakarak
bay pitt'i düşünüp
yoldan çıktım
yol karanlıktı

tek bacaklı nuriye

iyi bir ailenin tek kızı
yirmisine kadar mutlu
kibirli
ama ruhu oynak
aynanın önünde, kıvrımlarını titreterek
bir sağa bir sola kalça atarak
çoğu zaman da tren raylarının üstünde
adımlarını sayarak
yani her şey böyle kendi akışında
ılık akordeon sesi yayarken
dalgınlıkla verir bacağını trene
sonrası sessizlik
sonrası şenliksiz bir hayat
mavi gözlerinde karanlık bir gökyüzü...
dokuz katlı sıdık'a'yı görene kadar
o zaman atar karabasanlarını
içinde sakladığı kuşku cücelerini
ve sıdık'ın sesinde kıvrılıp uyur
yıllar sonra ilk kez yeniden
sıcak bir kovuk, geniş bir boşluk:
masa, iskemle, büfe
tıpkı kendisi gibi
tek bacağı kırık çift kişilik koltuk
doldurur odayı, bir de sıdık'ın gevrek kahkahası
dikiş makinesinin tıkırtısı
en çok da gözlerindeki buğulu ışıltıyla
dalarlar mahzene

sıdık böyle zamanlarda
sırtını bir duvara dayarmışçasına
yüksek sesle şarkı söyler
gözlerini kapatarak
tüm dünyaya gözlerini kapatarak
omzunda nuriye'nin tek bacağı
ve arada tıslarcasına
kelimeleri ezer
nuriye'nin beyaz boynunda
sonra göğüsleri
göğüslerinden aşağıya
kayar gökyüzü
işte o zaman nuriye
girdaba
saykodelik bir girdaba
teslim olur
ve yıllar geçer
bay pitt gelmez

sıdıka giderken nuriye'nin aklından geçenler

kaderin şivesi demişti
giderken dokuz katlı sıdıka
nuriye bunu düşündü
hep düşündü
kader ağzını değiştirmişti
ağzını örmüştü
bakın lehçeyi hiç karıştırmıyorum bile
bir yerde okumuştum
diyalekt diyorlar buna
ben anlamam
üst dil alt dil
dil işte; ekşi, tatlı, acı ve tuzlu
okulda öğretmişlerdi
dilin ucundaymış tat
gerisi acı, kâbus ve hüzün

şimdi gidince sıdika
dilimin ucundaki tat gibi
hani gazozuna ilaç atılmış
yeşilçam kızlarının ahıyla
renkli çekilmiş filmlerden
siyah beyaza
düşerken öğreniyor insan
renk bir ışık oyunuymuş
ışık da kırılırmış
yani her şey beyindeymiş
yani aslında sıdika da yokmuş
ben de yokmuşum
şu kıvrımlı beyin,cik;
o olmasa, evren de yok
yani tanrı gibi
her şeyi yaratan ve denetleyen
benim tanrım benim beynim
(benim bedenim benim kararım; hadi ordan)
herkesin beyni bir tanrı
ne çok tanrı ne çok insan
ah!!! çokuluslu şirketim benim
bak anons geçiliyor falancanın beyin ölümü
gerçekleşmiştir diye
demek ki beyin gidince
tanrı da gidiyormuş...
şimdi bağışlayabilirsiniz tüm organları

DİKİŞ DİKME TEKNİKLERİ

sen uyurken ve yok iken

erken büyüdüm
köpekler gibi çalıştım
dikiş diktim, ileri gelmiş
ama geri gitmiş kadınlara
boyun eğdim
yetmedi dost tuttum
yukarı sınıftan adamları
çok şey öğrendim sen uyurken
ve yok iken
en güzel düşleri
biçtim iblise
ve ısırđı elmayı bilmeden
çıktım üstüne
bozdum anlařmayı
üstelik bir akřamüstü
sahilde
sarışın esmer demedim
aldım koynuma

özen'i dinledim
yaladım ama yutmadım
kııldım ama ağlamadım
öğrendim tüm incelikleri
mesela dikiş dikmenin
ruhtaki yarıkları nasıl
teyellediğini bildim
eşit aralıklarla
iğneyi batırıp çıkardım
yarılan ruh dikiş tutmazmış ya
palavra!
provası alınmış
bütün ruhlar
bol teyelli
biliyorsun
"kaburganın hanımı"
yani ben
dile geldim işte
sokulsana

gizli dikiş ayağı

biraz daha yanaş
“bir fikri öpemem” ama seni okşayabilirim
kırbacımla, hatta seni özelleştirelim
olmadı devlet eliyle zenginleşip sevişelim
bak yatay dikey çapraz
her türlü tekelleşebiliriz
yapışık siyam ikizleri gibi
şovlara çıkalım seninle
aynı kızla halvet olalım
ne bileyim
bir karga görünce sevinelim
bir polis görünce direnelim
hadi bu çarşamba gel bana
bağımlıları, günahkârları
bedelli düşmüşleri
kumaşın ham tarafına
gizleyelim, örtelim üstlerini
dersim gibi, madımak gibi
yakalım, yıkalım

yol çizgi çalışması yapalım
bir köstebek gibi kemirelim
bir çapulcu gibi ağacı sevelim
sahiden gel sevişelim
olur olmaz yerlerde
mesela sorgu odalarında
açık hayvan pazarlarında
bak bu senin gelmişin geçmişin
pürtüklü talihin
bak bu benim rezildansım, petrolüm
kalkınma programım
hadi gel mumu üfleyelim
bir dilim sana
üç dilim bana
çıkartırız artık aya...

kapalı yırtmaç

bak burası “düşmüş krallar vadisi”
rüyalar ve ejderhalar aynı hamamda
aynı öykünün şiddetinde
kolumdaki sepetle ve tüylü ayaklarımla
elmanın zehrini fırlatıyorum şimdilik
adım adım

adım adım

hadım edildik

iki yanı ağaçlıklı yolda
mutluluk yolunda
tek dürtümüz sarsılmak
tek ülkümüz
sifonu çekmek
bu çiçekli kerhaneye

ya da bu şehrin gazını çıkaralım izninizle
belediye başganlarından bağımsız
vali(de)den izinli
kendi odamda ayaklanıyorum
tek imzalı bildiriyle
şu ıslak parmağımla
affedersiniz uygunsuz pozisyonlara giriyorum
şehrin öteki kıyısında
otlanarak ve bilgece tahrik oluyorum
ayhan'ın ecesinden
heey topla takımını
kim kalmak ister ki bir rüyada kırk yıl
ve bir sepet elmanın zehrinde
söylüyorum bu devletten aşığı
koy vermeli gülen ak adamları
ilk paranoyak tepkimi
şimdi veriyorum
oy birliğiyle sandıktan
kendimi çıkarıyorum

ağ kuşu

detone olmuş aklım
bunu böyle bilin
ama yine de kapı
büyük bir gürültüyle açılıyor
eski yeni ne varsa
geliyorlar içerden
içerden bir hücum kayıt-
sızlıkla, böyle pörçük pörçük
sakil bir tedirginlikle
döküyorum kendimi orta yere
sürpriz paketten çıkan yaylı oyuncak
gibiyim, etsiz ve kemiksiz...

bir tas çorbayı önüme koyuyorlar
yukarısı loş
kim kimi beceriyor
demeden daldırıyorum kaşığı
liste dışıyım biliyorum
kıyıdaki çocuklara
metro kaçaklarına
varsa savaş tutsaklarına
geçerken polis kontrolünden
o eski sırrı veriyorum
yaratılış hikyeme gel
gecemi karanlık
gndzm aydınlık yapan
gökten inen bereketli suya
molekllerime bak
bak ve gr
nefesi ensemdede
kaç bin yıldır
ıkıntıyım işte
buda beni
ya da
kutsa
bir tas çorba uğruna
karın tokluğuna
siniyorum odaya
gel bul beni
omuzlarıma kondum
bekliyorum

not:

ama kimse gelmedi
biliyorum beklemenin sabırla ilişkisini
tevekkülle oynaşmasını
hoş karşılamıyorum pek tabii ki
boyun eğmenin “uslu halk” yaratmadaki
tecrübesini, yani
“dagda”ya gidiyorum
iyi tanrıya
yaşamın ve ölümün efendisi
söylemiştim hatırla
irlanda dili öğreniyorum
ve mayalıyorum ilk birayı
arpası fazla gelmiş kısarak misali
salıyorum hayvanları
keçileri, kuzuları, hatta kargaları
sudan sebeplerle
köşelere baş olmuş adamlara
izin yok bu sınırdaki
bas geç, ez geç

günlük

(son altı gün)

salı (seyyah)

çok acı çekiyorum bay pitt. canım yanıyor. bak bay pitt hain bir kadın var etrafında. çukurumu kazan şişman ve aç bir kadın. şimdi ben o şişman kadını belki de zayıf bilmiyorum; o kadını, onun nezdinde diğer kadınları tef gibi çalarak fırlatmak istiyorum. ama en çok da kendimi, kendimi sevmek istiyorum. boşluğumda parçalanmak ve sonra hücrelerimi yenileyerek mesela antiaging kremlerle cildimi gererek, kanlı bedenimden bir tomurcuk çıkarmak istiyorum. sence mümkün mü? başa dönebilir miyim bay pitt? söylesene bay pitt sen sahiden var mısın? benimle misin? bak ben seninle-
yim. sen neredesin? bay pitt sen benim neremdesin? pazar-
tesini sildim defterden.

çarşamba (fakir)

aynaya baktım. şarkıdaki gibi aynadaki de bana baktı. sonra davullar çaldı. mesela orçun, bagetleri fırlattı havaya. o an karar verdim, orçun bana gelsin ve çalsın davulu. oysa ben ölürken istemiştim kulağımda o şarkıyı. orçun bana gelsin, çalsın zilleri. ve inceden bir kız söylesin: lalalala la la la la, lalalala la la la la ... la ... la... la

perşembe (hiç ölü zenci yok)

anne ben gidiyorum. bak ilk kez bu şiirde adını geçirdim. anne dedim sana. insan ölürken anne diyormuş demek ki. hiç görmediğim tombul kollarını ve göbeğine kadar sarkmış memelerini, bilmediğim yüzünü okşamak için gidiyorum. sen kal. kal ki beni hatırla.

cuma (kör taşın kıyısında)'

ah aaaaaaaaaah aaaaaaah aaaaaaah aaaaaaaah... duruyorum. birazdan başlayacak lansman. burada ecnebi bir kelime kullandım. biz eskiden öyle derdik. görünce bir yabancı basardık ecnebiyi. bak şimdi ben oldum ecnebi bay pitt. bir de cenabet. kenarda kaldım, dışarda. kör taşın kıyısında.

cumartesi (benden yüksek)'

şimdilik aklımı kucaklıyorum. o benden yüksek. taş üstüne taş koyuyorum olmuyor. o benden yüksek. galata kulesi gibi. tam altmış dokuz metre. belki yetmiş. kanatlarımı takıp hazırlanıyorum. bir çelebi edasında bırakıyorum kendimi gökyüzüne. aşağıya değil, yukarıya düşüyorum. haydarpaşa garı gibi kundaklanıyorum anne. beyaz tüylü bir elbisenin içinden kendimi çıkarıyorum.

pazar (ömür sayacı)'

vakit doldu. saydım günleri bir bir. arada parmak hesabı yaptım. fotoğraflara baktım. duvardaki resme. kalbim dolmadı. o şerbetten tatmadım. ama şarkıya teslim oldum. önce gökçe'nin sesiyle helalleştim. sonra dünyadaki tüm seslerle. sayacı kırdım. sıfırladım kendimi. yaram kanamıyor artık.'

* Replikas şarkıları

(Son replik
bay pit geldi mi?
- gelmedi.
hiç mi?
- hiç...)

iki yanı ağaçlıklı yolda
mutluluk yolunda
tek dürtümüz sarsılmak
tek ülkümüz
sifonu çekmek
bu çiçekli kerhaneye

SRK

10 TL

mylosyayingrubu.com • bilgi@mylosyayingrubu.com